

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 63859/12

MEDIATION BERTI SPORTS / Türkiye

Başkan,

Robert Spano,

Hâkimler,

Marko Bošnjak,

Valeriu Grițco,

Egidijus Kūris,

Arnfinn Bårdsen,

Darian Pavli,

Saadet Yüksel,

Bölüm Yazı İşleri Müdürü Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 12 Mayıs 2020 tarihinde Daire olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

31 Temmuz 2012 tarihinde yapılan yukarıda anılan başvuruları göz önüne alarak,

Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere cevaben başvuran tarafından ibraz edilen görüşleri ve

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2020. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup; Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Monako Hükümetinin Sözleşme'nin 36 § 1 maddesinden doğan yargılamalara müdahil taraf olma haklarını kullanmak istemediğini dikkate alarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

1. Başvuran şirket, Monako kanunları uyarınca kurulmuş ve Mediation Berti Sports ("başvuran şirket") adı altında faaliyet gösteren bir limited şirkettir. Söz konusu şirket, Mahkeme nezdinde Ankara Barosuna kayıtlı Avukat M.H. Buzoğlu tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet"), kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Dava konusu olaylar; taraflarca ifade edildiği ve tarafların sunduğu dosyadaki belgelerden anlaşılabilceği şekilde, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. Davanın arka planı

4. Başvuran şirket, merkezi Monako'da bulunan bir şirkettir ve hedeflerinden biri, başta futbolcular olmak üzere profesyonel atletlerle yapılacak sözleşmeleri müzakere etmektir.

5. Bir Türk futbol kulübü ("Kulüp") olan Vestel Manisaspur Kulübü Derneği 8 Haziran 2005 tarihinde, uyuşmazlık tarihinde Fransız bir kulüp için oynayan bir futbolcu ile sözleşme imzalamak için müzakerelerde kendisini temsil etmesi için başvuran şirkette görevli C.C.'ye (yetki belgesi ile) yetki vermiştir. Başvuran şirket, futbol oyuncularını temsil eden Fransız Futbol Federasyonundan lisans alan C.C.'nin Fransız kulübünün futbolcularından bir tanesinin Kulübe transferi için gerçekleştirilen müzakereler sırasında hazır bulunduğunu belirterek, (Kulüp yetkilisi

tarafından imzalanan) 8 Haziran 2005 tarihli yetki belgesini ve (söz konusu Fransız kulübün başkanı tarafından imzalanan) 5 Aralık 2008 tarihli beyannameyi Mahkemeye sunmuştur.

6. Başvuran şirket, Kulübün kendisine hizmetleri karşılığında 144.000 Avro ödemeyi taahhüt ettiğini belirtmiştir.

7. Taraflar, Kulüp ve başvuran şirket arasında yazılı bir sözleşme olup olmadığı konusunda ihtilafa düşmüşlerdir. Başvuran şirket, Kulübün temsilcisinin 144.000 Avroyu üç taksit halinde ödeyeceklerine dair geçerli ve bağlayıcı sözleşme niteliğinde yazılı bir taahhüt verdiğini iddia etmesine rağmen, Hükümet söz konusu sözleşmenin varlığını reddetmiştir. Başvuran şirket, iddiasını desteklemek için, (her bir yılın yanında 48.000 Avro miktarı gösterilerek) ayrı sıralar halinde 2006, 2007 ve 2008 yıllarından bahseden, 144.000 Avroluk miktarı belirten ve Kulübün temsilcisinin imzasını taşıyan 10 Ağustos 2006 tarihli el yazısı belgeyi Mahkemeye sunmuştur.

8. Başvuran şirket, 3 Ağustos 2006 tarihinde Kulübe 144.000 Avroluk bir fatura düzenlemiştir.

9. Kulüp, 28 Eylül 2006 tarihinde başvuran şirkete 48.000 Avro miktarında ödemede bulunmuştur. Başvuran şirket, Kulübün söz konusu ödemeyi yaptığını dair kanıt olarak ilgili aylık banka hesabı dökümünün bir suretini Mahkemeye sunmuştur.

10. Başvuran şirket, 4 Şubat 2009 tarihinde, Kulübe noter kanalıyla bir ihbarname göndererek borç bakiyesini ödemesini talep etmiştir.

11. Kulüp, 9 Şubat 2009 tarihinde, FIFA'nın (*Fédération internationale de football association*) 2 Eylül 2008 tarihinde başvuran şirketin ödenmemiş komisyon ücreti talebini reddettiğini noter kanalıyla bildirerek, başvuran şirketin talebine cevap vermiştir. Başvuran şirket, Mahkemeye, FIFA'ya söz konusu talepte bulunmadığını bildirmiştir.

2. Adli mahkemeler önündeki yargılamalar

12. Başvuran şirket, 11 Mart 2009 tarihinde, Kulübün 96.000 Avro miktarındaki komisyon ücreti borcunu ödemediği iddiasıyla Ankara 5. Asliye Hukuk Mahkemesi önünde Kulübe karşı dava açmıştır.

13. İlk derece mahkemesi, belirtilmeyen bir tarihte, başvuran şirketin düzenlediği faturaya ve Kulübün yaptığı kısmi ödemeye ilişkin herhangi bir kaydın yapılıp yapılmadığının tespit edilmesi için ilgili vergi dairesinden Kulübün vergi karnelerinin incelenmesini istemiştir. İlgili vergi dairesi tarafından hazırlanan denetleme raporunda, başvuran şirket tarafından 3 Ağustos 2006 tarihinde düzenlenen faturanın (herhangi bir itiraz kaydedilmeksizin) Kulübün karnelerine işlendiğini doğrulamıştır. Ayrıca, 28 Eylül 2006 tarihli 48.000 Avroluk ödemenin ve faturalanmış miktara ait ödenmemiş borcun Kulübün defterlerine işlendiği belirtilmiştir.

14. İlk derece mahkemesi, 5 Kasım 2009 tarihinde söz konusu ihtilaf konusunda yargı yetkisinin olmadığına karar vermiştir. Başvuran şirketin dava açtığı dönemde yürürlükteki haliyle (“mülga TFF kanunu”), 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’un 12/A maddesine atıfta bulunan ilk derece mahkemesi, söz konusu ihtilafın Türkiye Futbol Federasyonu Uyuşmazlık Çözüm Kurulunun (“Uyuşmazlık Çözüm Kurulu”) yetki alanına girdiğine hükmetmiştir.

15. Daha sonra, Türkiye Futbol Federasyonu (bk. aşağıda “TFF”) nezdindeki yargılama işlemleri tamamlandığında, başvuran şirket 5 Kasım 2009 tarihli ilk derece mahkemesi kararına karşı Yargıtay’a temyiz başvurusunda bulunmuştur.

16. Yargıtay, 26 Ocak 2011 tarihinde başvuran şirketin temyiz başvurusunu reddetmiş ve ilk derece mahkemesinin kararını hukuka ve gerekli usule uygun bularak onamıştır.

17. Yargıtay, 8 Temmuz 2011 tarihinde başvuran şirketin karar düzeltme talebini reddetmiştir.

3. Türk Futbol Federasyonu nezdindeki yargılama işlemleri

18. 5 Kasım 2009 tarihli ilk derece mahkemesi kararının ardından, belirtilmeyen bir tarihte başvuran şirket ödenmeyen komisyon ücretinin ödenmesi için TFF'ye başvuruda bulunmuştur.

19. TFF'nin ilk derece hukuk kurulu olarak görev yapan Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, bu kapsamda yetki alanına haiz olmadığına karar vermiştir. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, yetki alanının Türkiye Futbol Federasyonu Temsilcileri Talimatı'nın sırasıyla ihtilafın meydana geldiği tarihte ve karar tarihinde yürürlükte olan versiyonları uyarınca kulüpler ve -tüzel kişilerin aksine- gerçek kişi ("gerçek kişi-temsilcileri") olan temsilciler arasındaki ihtilafları çözmeye sınırlı olduğunu belirtmiştir. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, ilgili FIFA kuralları gereğince, yalnızca gerçek kişi-temsilcilerin temsil ettikleri kulüplere veya futbolculara karşı dava açmaya yetkili olduklarını eklemiştir. Buna göre, tüzel kişi olan başvuran şirketin yer aldığı ihtilafın kişi yönünden yargı yetkisine girmediği sonucuna varmıştır.

20. Başvuran şirket, belirtilmeyen bir tarihte, Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararına karşı Türkiye Futbol Federasyonu Tahkim Kurulu ("Tahkim Kurulu") önünde itiraz etmiştir.

21. Tahkim Kurulu, 6 Mayıs 2010 tarihli bir toplantı sırasında başvuran şirketin itirazlarını reddetmiş ve Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararının kanuna ve usule uygun olduğuna karar vermiştir. Tahkim Kurulunun kararı, yürürlükteki kanunlar uyarınca nihaidir ve bu karara herhangi bir mahkeme veya yetkili önünde itiraz edilemez (bk. aşağıda paragraf 33).

4. Uyuşmazlık Mahkemesi nezdindeki yargılama işlemleri

22. Başvuran şirket 12 Eylül 2011 tarihinde Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümüne başvurmuş ve Yargıtay'ın 26 Ocak 2011 tarihli kararının ardından Yargıtay ve Tahkim Kurulu arasında meydana gelen görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulmasını talep etmiştir.

23. Uyuşmazlık Mahkemesi, 21 Mayıs 2012 tarihinde başvuran şirketin başvurusunu kabul edilemez olarak nitelendirmiştir. Uyuşmazlık Mahkemesi, yalnızca adli mahkemeler ve idare mahkemeleri arasındaki görev uyuşmazlıklarını karara bağlamaya yetkili olduğunu belirtmiştir. İlgili zamanda yürürlükte oldukları haliyle, önceki TFF Kanunun yerine geçen 5894 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'a ve Türkiye Futbol Federasyonu statüsüne ("TFF Statüsü") atıfta bulunan Uyuşmazlık Mahkemesi, ne Uyuşmazlık Çözüm Kurulunun ne de Tahkim Kurulunun Anayasa'nın ve ilgili mahkemenin yetki alanını düzenleyen 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun hükümlerinin anlamı kapsamında bir "mahkeme" teşkil ettiğinin düşünülmemeyeceğine karar vermiştir. Bu nedenle, adli mahkemeler ve TFF'nin hukuk kurulları arasındaki görev uyuşmazlığının yetki alanına girmediği sonucuna varmıştır.

B. İlgili İç Hukuk

1. Uyuşmazlık Mahkemesi

24. Anayasa'nın 158. maddesi, Uyuşmazlık Mahkemesine adli mahkemeler ve idare mahkemeleri arasındaki görev uyuşmazlıklarında nihai karar verme yetkisi vermektedir. Ayrıca, ilgili maddede Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluşunun ve işleyişinin ve üyelerinin niteliklerinin ve seçiminin kanunla düzenleneceği belirtilmiştir.

25. 2247 sayılı Kanun, Uyuşmazlık Mahkemesi önündeki yargılamaları düzenleyen başlıca mevzuatın temel bir parçasıdır. 1. maddede, Uyuşmazlık Mahkemesi, Anayasa ile görevlendirilmiş, adli ve idari yargı mercileri arasındaki görev uyuşmazlıklarını kesin ve nihai olarak çözmeye yetkili bağımsız bir yüksek mahkeme olarak tanımlanmıştır. 27. maddede, Uyuşmazlık Mahkemesinin ilk olarak görev uyuşmazlığına ilişkin taleplerin

kabul edilebilirliğini incelediği ve yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş talepleri reddettiği belirtmiştir.

2. Türkiye Futbol Federasyonu

26. TFF, Türk hukukunca düzenlenen ve 1923 yılında kurulmuş ulusal bir futbol federasyonudur. TFF, futbol spor dalında en yüksek ulusal merciidir ve Türkiye’de futbolun her yönünü düzenlemekte ve denetlemektedir. 1923 yılından beri FIFA’nın bir üyesidir. Kanun gereği, TFF ayrı bir tüzel kişiliği olan ve özel hukuka tabi özerk bir kuruluştur.

27. Başvuran şirket ve Kulüp arasındaki ihtilafa yol açan olaylar sırasında, mülga TFF Kanunu yürürlükteydi. TFF Kanunu, 16 Mayıs 2009 tarihinde, mülga TFF Kanununu iptal ederek ve bu kanunun yerine geçerek yürürlüğe girmiştir. Önceki kanunun aksine, TFF Kanunu yalnızca geniş bir yasal çerçeve sunmaktadır. TFF organlarının işleyişini düzenleyen detaylı hükümler, 3 Haziran 2008 tarihinde kabul edilen, TFF Kanunu ile aynı zamanda yürürlüğe giren ve daha sonra ara ara değiştirilen TFF Statüsünde yer almaktadır.

(a) Türkiye Futbol Federasyonunun hukuk kurulları

(i) Uyuşmazlık Çözüm Kurulu

28. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, 4 Aralık 2007 tarihinde yürürlüğe giren ve mülga TFF Kanununda değişiklik öngören 5719 sayılı Kanun ile kurulmuştur. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, TFF’nin ilk derece hukuk kurullarından biridir (mülga TFF Kanununun 12/A maddesi, TFF Kanununun 5. maddesi ve TFF Statüsünün 54. maddesi).

29. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, ilk derece hukuk kurulu olarak, futbol alanında farklı aktörler arasında sözleşmeden doğan ihtilafları karara bağlamakla görevlidir (mülga TFF Kanununun 12/A maddesi ve TFF Statüsünün 56. maddesi).

30. Mevcut ihtilafa neden olaylar sırasında, 5719 sayılı Kanun tarafından değişikliğe uğradığı şekliyle mülga TFF Kanununun, Uyuşmazlık Çözüm Kurulunun (i) kulüpler, (ii) kulüpler ile futbolcular, teknik direktörler, antrenörler, futbolcu temsilcileri, masörler ve maç organizatörleri, ve (iii) futbolcu menajerleri ile futbolcular, teknik direktörler ve antrenörler arasında her türlü sözleşmeden veya futbolla ilgili sözleşmelerden doğan ihtilafları münhasıran çözdüğü öngörülmüştür (mülga TFF Kanununun 12/A maddesi).

31. Söz konusu zamanda, TFF Kanununun 5 § 2 maddesi, ayrıca, Uyuşmazlık Çözüm Kuruluna futbol alanında sözleşmeden doğan ihtilafları çözmesi için özel yetki sağlayan benzer bir hüküm içermektedir.

(ii) Tahkim Kurulu

32. Tahkim Kurulu, TFF'nin en üst hukuk kuruludur. İtirazları inceleyen organ olarak, Tahkim Kurulu, ilk derece hukuk kurullarının kararlarına karşı yapılan itirazları inceler ve TFF kurallarında öngörülen usule uygun olarak yetki alanına giren futbola ilişkin ihtilafları çözüme kavuşturur (TFF Kanununun 6. maddesi ve TFF Statüsünün 54. maddesi).

33. 6 Mayıs 2010 tarihli Tahkim Kurulu kararı alındığı sırada yürürlükte olan TFF Kanunu, Tahkim Kurulu kararlarının nihai olduğunu ve olağan mahkemelerce yargı denetimine açık olmadığını öngörmektedir (TFF Kanununun 6. maddesi).

(b) Futbolcu temsilcilerine ilişkin TFF kuralları

34. FIFA üyesi olarak TFF'nin, futbolcu temsilcilerinin sağladığı hizmetlerin yürütülmesini ve kullanılmasını düzenleyen yönetmelikler ortaya koyması gerekmektedir. TFF Kanunu uyarınca, TFF'nin görevlerinden biri, FIFA ve UEFA (Avrupa Futbol Federasyonları Birliği) kurallarının gereğince uygulanmasını ve futbolcu temsilcilerinin FIFA ve

UEFA statülerine, yönergelerine ve yönetmeliklerine uymalarını sağlamaktır (TFF Kanununun 3. maddesi).

(i) Söz konusu zamanda geçerli olan kurallar

35. 19 Mart 2010 tarihinde yürürlüğe giren Futbolcu Temsilciliği Talimatı, genel olarak 29 Ekim 2007 tarihli FIFA Futbolcu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemelere dayanmaktadır (bk. aşağıda paragraflar 40 - 42).

36. Futbolcu Temsilciliği Talimatında “futbolcu temsilcisi” terimini, Futbolcu Temsilciliği Talimatı terimlerine ve FIFA Temsilcilere İlişkin Düzenlemelerine uygun olarak lisans alan ve bir ücret karşılığında (i) futbolcu sözleşmesi müzakeresi yürütmesi amacıyla profesyonel bir futbolcuyu ve bir kulübü veya (ii) bir transfer sözleşmesi müzakeresi yürütmek amacıyla iki kulübü bir araya getiren gerçek bir kişi olarak tanımlanmıştır (Futbol Temsilciliği Talimatının 2. maddesi).

(ii) Kurallarda daha sonra meydana gelen değişiklikler

37. Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Menajerleri ile Çalışma Talimatı 9 Haziran 2015 tarihinde yürürlüğe girmiş ve Futbol Temsilciliği Talimatını yürürlükten kaldırmıştır. Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Menajerleri ile Çalışma Talimatı, genel olarak, FIFA Aracılarla Çalışma Talimatına dayanmaktadır (bk. aşağıda paragraflar 43 ile 44).

38. TFF Futbol Menajerleri ile Çalışma Talimatı, “futbolcu temsilcisi” terimi yerine “menajer” terimini getirmiştir, ancak Futbolcu Temsilciliği Talimatındaki tanımı büyük oranda korumuştur. TFF Futbol Menajerleri ile Çalışma Talimatı uyarınca, menajerler gerçek kişi olmalıdırlar; ancak, bu kişilerin şirket gibi kendi işlerini kurmaları serbesttir (Futbol Menajerleri ile Çalışma Talimatının 4. maddesi).

C. İlgili Uluslararası Kurallar

1. FIFA kuralları

39. FIFA 1904 yılında İsviçre hukukuna tabi olarak kurulan bir kuruluştur. FIFA'ya üye ulusal kuruluşlar için FIFA statüsü, yönetmelikleri ve kararları bağlayıcıdır. Üye kuruluşların FIFA yönetmeliklerini yerine getirerek ve uygulayarak kendi yönetmeliklerini hazırlamaları gerekmektedir.

(a) Oyuncu temsilcilerine ilişkin söz konusu zamanda geçerli olan FIFA kuralları

40. İhtilafın ortaya çıktığı dönemde, 10 Aralık 2000 tarihinde FIFA yürütme kurulunca benimsenin FIFA Futbolcu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemeler yürürlükteydi. Söz konusu düzenlemeler, 29 Ekim 2007 tarihinde FIFA yürütme kurulunca benimsenen ve 1 Ocak 2008 tarihinde yürürlüğe giren FIFA Oyuncu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemeler ile iptal edilmiş ve değiştirilmiştir.

41. Düzenlemelerin her iki versiyonunda da, oyuncu temsilciliği mesleğinde gerçek kişi vasfı sahipliğini (FIFA Oyuncu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemelerin 3 § 1 maddesi) ve bu mesleğin ilgili lisansa sahip olmayı (FIFA Oyuncu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemelerin 4 maddesi) gerektirdiği öngörülmüştür (sınırlı sayıdaki istisnalar dışında).

42. Temsilciler, yalnızca çalışanlarının oyuncu temsilciliği faaliyetleriyle bağlantılı idari görevlerle sınırlandırılması halinde mesleklerini ticari faaliyet olarak yürütebilirler. Ancak, yalnızca temsilciler temsil ettikleri kişileri temsil edebilir ve onların çıkarlarını koruyabilirler (FIFA Oyuncu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemenin 3 § 2 maddesi).

(b) FIFA kurallarında daha sonra meydana gelen değişiklikler

43. 21 Mart 2014 tarihinde FIFA yürütme kurulunca benimsenen FIFA Aracılarla Çalışma Talimatı, 1 Nisan 2015 tarihinde yürürlüğe girmiş ve FIFA Oyuncu Temsilcilerine İlişkin Düzenlemeleri iptal etmiştir.

44. FIFA Aracılarla Çalışma Talimatında, “aracı” terimi, belirli bir ücret karşılığında veya ücretsiz olarak, iş sözleşmesi müzakeresi yürütmek amacıyla futbolcu veya kulüpleri temsil eden veya kulüpler arasında transfer müzakeresi yürütmek amacıyla kulüpleri temsil eden gerçek veya tüzel kişi olarak tanımlanmaktadır.

ŞİKÂYET

45. Başvuran şirket, Sözleşmenin 6 § 1 maddesi uyarınca, Kulübe karşı sözleşmeden doğan hakkına ilişkin karar verecek yetkili yargı merci olmayışı nedeniyle mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğinden şikâyetçi olmuştur.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

46. Başvuran şirket, Sözleşmenin 6 § 1 maddesine dayanarak, Kulübe karşı yaptığı başvuruyu yerel makamların esastan incelemeyi reddetmeleri konusunda şikâyetçi olmuştur.

47. Sözleşmenin 6. maddesinin ilgili kısımları aşağıdakileri öngörmektedir:

“1. Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar ... konusunda karar verecek olan, ... bir mahkeme tarafından, adil bir şekilde ... görülmesini isteme hakkına sahiptir ...”

A. Tarafların Beyanları

1. b. Hükümet

48. Hükümet, başvuran şirket ve Kulüp arasında ortaya çıkan ihtilafın özellikle idare ve futbol disipliniyle ilgili olduğunu ve bu nedenle başvuran şirketin medeni hak ve yükümlülüklerinin belirlenmesine veya hakkındaki herhangi bir suçlamaya ilişkin olmadığını ileri sürmüştür. Hükümet, ayrıca, başvuran şirketin, hukuk muhakemeleri usulü kanunu hükümleri gereğince yargılamaların yeniden başlatılması talebinde bulunmak için gerekli koşulları tamamıyla karşılamasına rağmen, TFF hukuk kurulları veya olağan mahkemeler önünde yargılamaların yeniden görülmesi talebinde bulunmayarak mevcut iç hukuk yollarını tüketmediğini belirtmiştir. Hükümete göre, her halükarda, başvuru açıkça dayanaktan yoksundur.

2. Başvuran şirket

49. Başvuran şirket, Hükümetin Sözleşme'nin 6. maddesinin uygulanamaz oluşuna ilişkin itirazına cevap vermemiştir. Başvuran şirket, Kulübün ödemeyi reddettiği komisyon ücretinin ödenmeyen kısmını almak için mevcut tüm yollara başvurduğunu ileri sürerek, Hükümetin iç hukuk yollarının tüketilmediği iddiasına itirazda bulunmuştur. Ayrıca, başvuran şirket, Kulübün söz konusu komisyon ücretini ödeme yükümlülüğü altında olduğunu gösteren yeterli yazılı delil olmasına rağmen, ihtilaf nedeniyle başvurduğu hiçbir yargı merciinin başvuruyu esasından incelemediğini iddia etmiştir.

B. Mahkemenin değerlendirmesi

50. Mahkeme, ilk olarak, mevcut başvurunun Sözleşmenin 6. maddesinin kapsamına girip girmediğini inceleyecektir.

51. Mahkeme, “medeni” hukuk yönünden 6 § 1 maddesinin uygulanabilir olması için, Sözleşme kapsamında korunup korunmadığına bakılmaksızın, en azından savunulabilir gerekçelerle, iç hukuk uyarınca tanınabilen bir “hak” ile ilgili bir ihtilafın mevzu bahis olması gerektiğini yinelemektedir. İhtilaf, gerçek ve ciddi olmalı ve yargılamaların sonucu söz konusu hakka ilişkin olarak doğrudan belirleyici olmalıdır (bk. daha fazla atıf ile birlikte; *Denisov/Ukrayna* [BD], no. 76639/11, § 44, 25 Eylül 2018).

52. Ayrıca, Mahkeme, söz konusu “hakkın” ulusal hukukta gerçek bir temelini olup olmadığına karar vermek için ilgili ulusal kanunun hükümleri ve bu hükümlerin ulusal mahkemeler tarafından yorumlanması referans noktası olarak alınması gerektiğini doğrulamıştır (bk. daha fazla atıf ile birlikte; *Regner/Çek Cumhuriyeti* [BD], no. 35289/11, § 100, 19 Eylül 2017). Sözleşmenin 6 § 1 maddesi, Sözleşmeciler Devletlerin maddi hukukunda bulunan medeni “hak ve yükümlülüklerin” içeriğini güvence altına almamaktadır: Mahkeme Sözleşmenin 6 § 1 maddesini yorumlama yoluyla ilgili Devlette hukuki temele sahip olmayan önemli bir hak ortaya koyamaz (daha fazla atıf ile birlikte aynı yerde geçen).

Son olarak, Sözleşme’nin 6 § 1 maddesinin uygulanabilir olup olmadığına karar verilirken davalının ulusal yargılamalar önünde öne sürdüğü hakkın göz önünde bulundurulması gerekmektedir (bk. gerekli değişikliklerle, *Stichting Mothers of Srebrenica ve Diğerleri/Hollanda* (k.k.), no 65542/12, § 120, AİHM 2013 (alıntılar)).

53. Mevcut davaya dönüldüğünde, Mahkeme, TFF’nin bağımsız bir tüzel kişi ve yerel futbolu düzenleyen ulusal bir kuruluş olarak, futbolcu temsilcilerinin faaliyetlerini düzenleyen kurallar koyduğunu belirtmektedir. Futbol Temsilciği Talimatı uyarınca, mesleğin icrası için gerekli koşulları yerine getirmeleri halinde, yalnızca gerçek kişiler futbolcuların transferlerinde temsilci olarak yer alabilirler (bk. paragraf 36). Söz konusu kurallar, temsilcilere ayrıca mesleklerini ticari kazanç getirici bir faaliyet olarak düzenlemelerine izin vermesine rağmen benzer bir gereklilik öngören

FIFA Futbolcu Temsilcilerine ilişkin Düzenlemeye dayanmıştır (bk. yukarıda paragraf 41). Ayrıca, Mahkeme, mevcut başvuru yapıldıktan hemen sonra, FIFA kurallarının futbolcuların transfer sözleşmelerinin müzakerelerini yürütülmesi için tüzel kişilere açıkça izin verecek şekilde değiştirildiğini belirtmektedir (bk. yukarıda paragraf 44).

54. Mahkeme, söz konusu zamanda yürürlükte olan ulusal ve uluslararası kurallara atıfta bulunan TFF'nin yalnızca gerçek kişi niteliğini taşıyan temsilcilere ilişkin ihtilafları çözmeye yetkili olduğuna ve yalnızca söz konusu temsilciler tarafından yapılan başvuruları karara bağlayabileceğini belirttiğini ve iki kez başvuran şirketin başvurusunu kabul edilemez olarak nitelendirdiğini gözlemlemektedir (bk. yukarıda paragraflar 19 ve 21).

55. Başvuran şirket, ulusal mercilere ve Mahkemeye gönderdiği ibrazlarda, özellikle Kulüp yetkilisi tarafından imzalanmış belgeye (bk. yukarıda paragraf 7) ve kendisinin gönderdiği faturanın Kulüp defterlerinde yer alan kayıtlarına (bk. yukarıda paragraf 13) dayanmıştır. Başvuran şirket, Kulübe karşı dava açmak için (en azından savunulabilir) kanuni gerekçe oluşturabilecek herhangi bir ulusal kanun hükmüne işaret etmemiştir. Bu nedenle, TFF hukuk kurallarının kararlarından futbola ilişkin ulusal veya uluslararası kuralların (i) futbol temsilciliği sözleşmesinden doğan ve tüzel kişi tarafından ortaya konan şikâyeti tanımadığı veya (ii) önlerindeki yargılama işlemlerinde tüzel kişilere taraf olmayı sağlamadığı çıkartılabilir.

56. Yukarıdaki açıklamalar ışığında, Mahkeme, başvuran şirketin açtığı davanın iç hukukta en azından ileri sürülebilir gerekçelerle, tanınabilen medeni bir hakka ilişkin olduğunun söylenemeyeceği sonucuna varmıştır. Bu nedenle, somut başvuru Sözleşme'nin 35 § 3 (a) maddesi hükümleri uyarınca konu bakımından bağdaşmaz (*incompatible ratione materiae*) olup, Sözleşme'nin 35 § 4 maddesi uyarınca reddedilmelidir.

MEDIATION BERTI SPORTS/TÜRKİYE KARARI

57. Bu sonuç, Mahkemenin, Hükümetin kabuledilemezliğe ilişkin geriye kalan iddialarını incelemesinden vazgeçmesine olanak sağlamaktadır (bk. yukarıda paragraf 48).

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak tanzim edilmiş olup, 11 Haziran 2020 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdürü

Robert Spano
Başkan